റവ. ഫാ. കര്യാക്കോസ്, ചാഴികാട്ട്

(J. C.)

ആയിരത്തി എണ്ണൂററി എഴപത്തു ജൂലൈ പന്ത്രണ്ട് ഉഴവൂർ ഇടവകയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ശോകമൂകമായൊരു ദിവസമായിരുന്നു. അന്നാണ് ഇടവകവൈദികനും ഒപ്പം മിഷനറിയുമായിരുന്ന ഫാദർ കര്യാക്കോസ് ചാഴികാട്ട് ലോകത്തോടും തനിക്കു പ്രിയപ്പെട്ടവരോടും അന്ത്യയാത്ര പറഞ്ഞു നിത്യസമ്മാനത്തിനായി വിടവാങ്ങിയതു്.

ഫാദർ കര്യാക്കോസിനെ കണ്ടിട്ടുള്ളവരാരും ഇന്നു ജീവിച്ചിരിപ്പില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശവമഞ്ചം ശ്മശാനത്തിലേക്കു വഹിക്കുകയും അതിനെ അനുഗമിക്കുകയും തങ്ങളുടെ സ്നേഹപിതാവിന്റെ വേർപാടിൽ കണ്ണീരൊഴുക്കുകയും ചെയ്ത വീട്ടുകാരും ഇടവകക്കാരും നാട്ടുകാരുമായ എല്ലാവരും ലോകത്തോട് അന്ത്യയാത്ര പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു, എങ്കിലും ജനഹൃദയങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സ്മരണ മാഞ്ഞുപോയിട്ടില്ല. അത്ര മാത്രം സ്മരണാർഹനായ വ്യക്തിയാണ് അദ്ദേഹം.

തങ്ങളുടെ ഈ ബ. പിതാവിനെക്കുറിച്ചു ഉഴവൂർ ഇടവകക്കാർ ''പള്ളിയപ്പൂപ്പൻ'' എന്നാണു പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നതു്. പള്ളിയപ്പൂപ്പനു വേണ്ടി അർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ദിവ്യബലികളിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിൽ ഇടവകക്കാർ പ്രത്യേക താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നതിനാൽ, നിർദ്ദിഷ്ടദിവസങ്ങളുടെ തലേ ഞായറാഴ്ച വിവരം പള്ളിയിൽ പരസ്യപ്പെടുത്തുന്ന പതിവ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണാനന്തരം വളരെ വർഷങ്ങളിലേക്കുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഉഴവൂർ പള്ളിയെ ഭരമേല്പിച്ചിരുന്ന ഉഭയക്കുർബാനകളുടെ ചുമതല, പിൽക്കാലത്തു് അരീക്കരപ്പള്ളിയുണ്ടായപ്പോൾ ഭാഗികമായി ആ പള്ളിയെ ഏല്പിക്കുകയുണ്ടായി. ഇന്നും കര്യാക്കോസച്ചനുവേണ്ടി ആണ്ടുവട്ടത്തിൽ നിർദ്ദിഷ്ട മാസങ്ങളിൽ, നിർദ്ദിഷ്ടദിവസങ്ങളിൽ രണ്ടു പള്ളികളിലും ഉഭയക്കുർബാനകൾ നടത്തിവരുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹം പള്ളിക്കു നൽകിയ വസ്തുവിലാണ് അരീക്കര സെന്റ് ജോസഫ്സ് കോൺവന്റ് പണിതുയർത്തിയിട്ടുള്ളതു്.

കര്യാക്കോസച്ചന്റെ മരണദിവസം ആണ്ടുതോറും അനുസ്മരിക്കുന്നതിനു വീട്ടിൽ ശ്രാദ്ധവും പള്ളിയിൽ റാസയും മുടക്കംകൂടാതെ നടത്തുന്നതിനു വീട്ടുകാർ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്. ഇവ രണ്ടിലും സംബന്ധിക്കുക തങ്ങളുടെ അവകാശവും ധർമ്മവുമായി വീട്ടുകാർ കരുതിപ്പോരുന്നു.

ഇങ്ങനെ ഇടവകക്കാരും വീട്ടുകാരും ആദരിക്കുകയും അനുസ്മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഇദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു അധികമൊന്നും നമുക്കു് അറിഞ്ഞുകൂടാ, ഈ സ്മരണയോടൊത്തു വട്ടമിട്ടു നിൽക്കുന്ന പാരമ്പര്യവും ''ചാഴികാട്ടുകാരുടെ കുടുംബചരിത്ര സംക്ഷേപവും'' 1838-നും 42-നും ഇടയ്ക്കു് എഴുതപ്പെട്ട വിദേശിയരും ഈശോസഭക്കാരുമായ രണ്ടു മിഷനറിമാരുടെ എഴുത്തുകളുമാണ് അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു നമ്മോടെന്തെങ്കിലും പറയുക.

പത്തൊൻപതാം നൂററാണ്ടിന്റെ പിറവിയോടടുത്തുതന്നെ ചാഴികാട്ടു കരുചിള കരുവിളയുടെ രണ്ടാമത്തെ പുത്രനായി കര്യാക്കോസ് ജാതനായി. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മൂത്ത സഹോദരന്റെ പേർ കരുവിള എന്നായിരുന്നു. രണ്ടു സഹോദരികളും കര്യാക്കോസിനുണ്ടായിരുന്നു. ഫാദർ കര്യാക്കോസിന്റെ ബാല്യകാലത്തെക്കുറിച്ചോ വിദ്യാഭ്യാസത്തെക്കുറിച്ചോ ഒന്നുംതന്നെ നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ.

സ്വന്ത രൂപതയിൽ ജോലി നോക്കിയിരുന്ന ഇദ്ദേഹം, ഈശോസഭാ നിരോധനത്തെ തുടർന്നുണ്ടായ മിഷനറിമാരുടെ കുറവു പരിഹരിക്കുവാൻ ഒരു മിഷനറിയായി തമിഴനാട്ടിലേക്കു പോയി. അക്കാലത്തു തമിഴനാട്ടിലേക്കു ''സുറിയാനിക്കാരായ കത്തനാരന്മാരെ'' അയച്ചിരുന്നതായി ധാരാളം രേഖകളുണ്ട്. ഒരു കാലഘട്ടത്തെ സേവനത്തിനുശേഷം അവർ തിരികെ വിളി

നായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥശേഖരങ്ങളും എഴുത്തുകളും രണ്ടു മൂന്നു വലിയ പെട്ടികളിലാക്കി അവിടെ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. അവയിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടവ മാത്രം എടുത്തു സൂക്ഷിക്കുന്നതിനും ബാക്കി നശിപ്പിച്ചു കളയുന്നതിനും ഈ ലേഖകനെ ചൂളപ്പറമ്പിൽ തിരുമേനി ചുമതലപ്പെടുത്തി. വട്ടക്കളത്തിൽ മത്തായി അച്ചൻ ആരെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു ആ ജോലി വളരെ അധികം ഉപകരിച്ചു. അതിൽ കണ്ടവയെപ്പററി വിസ്താരഭയത്താൽ ഒന്നും കുറിക്കുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നും ഏതെങ്കിലും ദാനം സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു സ്വീകരിച്ച ആളിന്റെ പേരും വീട്ടുപേരും കൊടുത്ത തുകയും അഥവാ സാധനമെന്തെന്നും ഒരു നോട്ടുബുക്കിൽ അദ്ദേഹം എഴുതിയിട്ടിരുന്നു. വിപുലമായ ആ ലിസ്റ്റ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദീനദയാലുത്വത്തെ വിളിച്ചറിയിക്കാൻ പോരുന്നതായിരുന്നു.

വി. മത്തായിശ്ലീഹായുടെ നാമത്തിലുള്ള വാകത്താനം കത്തോലിക്ക ദേവാലയം വട്ടക്കളത്തിലച്ചൻ പണികഴിപ്പിച്ചതാണു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തം നിലത്തിൽ നിന്നും ലഭിച്ച നെല്ല് സ്വഭവനത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചാൽ ഒരുപക്ഷേ ചെലവായിപ്പോയെങ്കിലോ എന്നു സംശയിച്ചു ആ നെല്ലു വേറൊരു വീട്ടിൽ സൂക്ഷിച്ച് അതു വിററു കിട്ടിയ പണവും പള്ളിപണിക്കു് അദ്ദേഹം വിനിയോഗിച്ചു. ആർഭാടരഹിതമായി ജീവിക്കാൻ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു; അങ്ങനെ മരണമടയുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരമത്തിന്റെ 50-ാം വാർഷികവും അങ്ങനെ കടന്നുപോയി. പക്ഷേ ആ ധന്യപുരുഷന്റെ സ്മരണ സമുദായത്തിൽ നിലനിൽക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു.

ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. വീണ്ടും ഈശോസഭക്കാർ തമിഴ്നാട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ ''സുറിയാനിക്കാരായ കത്തനാരന്മാർ'' അവിടെ സേവനമനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നതായി പല മിഷനറിമാരുടെ എഴുത്തുകളും വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്.

1830-നും 42-നും ഇടയ്ക്കു കുറേക്കാലത്തേക്കു കുര്യാക്കോസച്ചൻ ''വ്രതക്കൊന്തി'' എന്ന സ്ഥലം കേന്ദ്രമാക്കി നാല്പതിലധികം മിഷൻപള്ളികളുടെ ചുമതല നിർവഹിച്ചുകൊണ്ടു സേവനമനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നതായി രേഖകളുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ സേവനാധികാരത്തിൽ പതിനായിരത്തിലധികം കത്തോലിക്കരുണ്ടായിരുന്നത്രെ. എന്നാണ് അദ്ദേഹം സ്വന്തരൂപതയിലേക്കു തിരികെ വിളിക്കപ്പെട്ടതെന്നു അറിവില്ല. രോഗശയ്യയിലായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിൻെറ പിതാവും മൂത്തസഹോദരനും 1849 ഫെബ്രുവരി 26-ാംനു- നിര്യാതരാകുമ്പോൾ അദ്ദേഹം അവരുടെ മരണശയ്യകൾക്കു സമീപം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരേ ദിവസംതന്നെ തൻെറ പിതാവും സഹോദരനും അന്ത്യയാത്ര പറഞ്ഞതു് അദ്ദേഹത്തെ ദുഃഖാബ്ധിയിൽ ആഴ്ത്തിയിരിക്കണം. രണ്ടുപേരുടെയും മൃതസംസ്കാര ചടങ്ങുകൾ നിർവഹിക്കപ്പെട്ടതും ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ കാർമ്മികത്വത്തിലായിരുന്നു. കുടുംബ ചരിത്രത്തിൽ ഇവയെല്ലാം വ്യക്തമായി പറയുന്നുണ്ട്.

''ആ ബഹുമാനപ്പെട്ട പിതാവു വളരെഅറിവുള്ളവനും പുണ്യജീവിതക്കാരനും പാണ്ടി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ പോയി വികാരിയത്വം ഭരിച്ചിട്ടുള്ളവനുമായിരുന്നു'' എന്നാണു കുടുംബചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു പ്രധാന വാചകം. ഏഴു വർഷക്കാലം അദ്ദേഹം തമിഴ നാട്ടിൽ സേവനമനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആരോഗ്യത്തോടും സംതൃപ്തിയോടും കൂടിയിരുന്ന 1870 ജൂലായ് 12-ാംനു- അദ്ദേഹം കർത്താവിൽ ഭാഗ്യനിദ്ര പ്രാപിച്ചു. ''ഇനി ഈ കുടുംബങ്ങളിൽ ഒരു പട്ടക്കാരനുണ്ടാകുവാൻ സംഗതിയായെങ്കിൽ ടി ബ. പിതാവിൻെറ അനന്തിരവൻ എന്നു പേരു വിളിക്കട്ടെ. ഇദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ പുണ്യമുള്ള ഒരാളായിത്തീരുന്നതിനു ദൈവം കടാക്ഷിക്കുമാറാകട്ടെ'' എന്ന ആശംസയോടെയാണു കുടുംബചരിത്രകാരൻ കുര്യാക്കോസച്ചനെ സംബന്ധിച്ച ഭാഗം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതു്.

രൂപതാ വൈദികനും ഒപ്പം മിഷനറിയും ആയിരുന്ന കുര്യാക്കോസച്ചൻ എന്നും നമ്മുടെ സ്മരണയെ അർഹിക്കുന്ന വ്യക്തിയാണ്. പിന്നിട്ട നൂറുവർഷങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ സ്മരണ ആദരപൂർവം ആചരിക്കുന്നതിനു കുടുംബക്കാരും ഇടവകക്കാരും ശ്രദ്ധപതിച്ചതു അതിനു തെളിവാണ്. കർത്താവിൻെറ മുന്തിരിത്തോപ്പിൽ അവിശ്രമം ജോലിചെയ്ത ആ പ്രേഷിതന് അദ്ദേഹത്തിൻെറ ചരമത്തിൻെറ ശതവർഷത്തിൽ പ്രത്യേകമായി അനുസ്മരണയുടെ ആദരാഞ്ജലികൾ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ക്രിസ്തുനാഥൻെറ അഭിഷിക്ത പൗരോഹിത്യത്തെ കൂടുതൽ മഹത്വപ്പെടുത്തുക ഉചിതമായിരുന്നതിനാൽ കഴിഞ്ഞ ജൂലൈ 12-ാംനു- അഭിവന്ദ്യ ജൂബിലേറിയൻ തിരുമേനി അരീക്കര പള്ളിയിലെത്തി പരേതനുവേണ്ടി അർപ്പിച്ച സമൂഹബലി മദ്ധ്യേ പ്രസംഗിക്കുകയും ദിവ്യപൂജയ്ക്കു ശേഷം ഒപ്പീസ് നടത്തുകയും ചെയ്തു.

TEXTILE SELECTION RESULT

P ublic
A lways
R ecommend
T extiles
H and-Looms
A pparels
S ilks

PARTHAS